

STAVANGER KOMMUNE

Rådmannen
Økonomiavdelingen

Postadr.: Postboks 8001, 4068 Stavanger
Besøksadr.: Øvre Kleivegate 15
Telefon: 04005. Faks: 51507046
E-post: postmottak.ekonomi@stavanger.kommune.no
www.stavanger.kommune.no
Org.nr. NO 964 965 226

Det kgl. kommunal- og regionaldepartement
Postboks 8112 Dep.
0032 OSLO

DERES REFERANSE

VÅR REFERANSE
HEI-11/7935-5

ARKIVNR.
020 &13

JOURNALNR.
55680/11

DATO
16.09.2011

HØRINGSUTTALELSE. FORSLAG TIL ENDRINGER I KOMMUNELOVA OG ENKELTE ANDRE LOVER (EIGENKONTOLLEN I KOMMUNANE M.M.)

Det vises til departementets oversendelsesbrev av 27. mai 2011.

Stavanger formannskap behandlet i møte 8. september 2011 høringsnotatet "Forslag til endringer i kommunelova og enkelte andre lover (eigenkontrollen i kommunane m.m.)", sak 199/11, og fattet slikt enstemmig vedtak:

"Stavanger kommune slutter seg til samtlige av departementets forslag til endringer av lover og forskrifter, og konklusjoner for øvrig. Når det gjelder punkt 9 om inndelingsloven er Stavanger kommune av den oppfatning at ordet "bør" oppfattes som å ligge så nær opp til "skal" at lovendringen muligens ikke vil føre til faktiske endringer. Første setning bør derfor omformuleres slik at formålet med endringen kommer tydeligere fram."

Med hilsen

Inger Østensjø
rådmann

Kristine C. Hernes
direktør økonomi

Saksprotokoll

Økonomiavdelingen

Postadr.: Postboks 8001, 4068 Stavanger
Besøksadr.: Øvre Kleivegate 15
Telefon: 04005. Faks: 51507046
E-post: postmottak.ekonomi@stavanger.kommune.no
www.stavanger.kommune.no
Org.nr. NO 964 965 226

REFERANSE
HEI-11/7935

ARKIVNR.
020 &13

JOURNALNR.
54141/11

DATO
09.09.2011

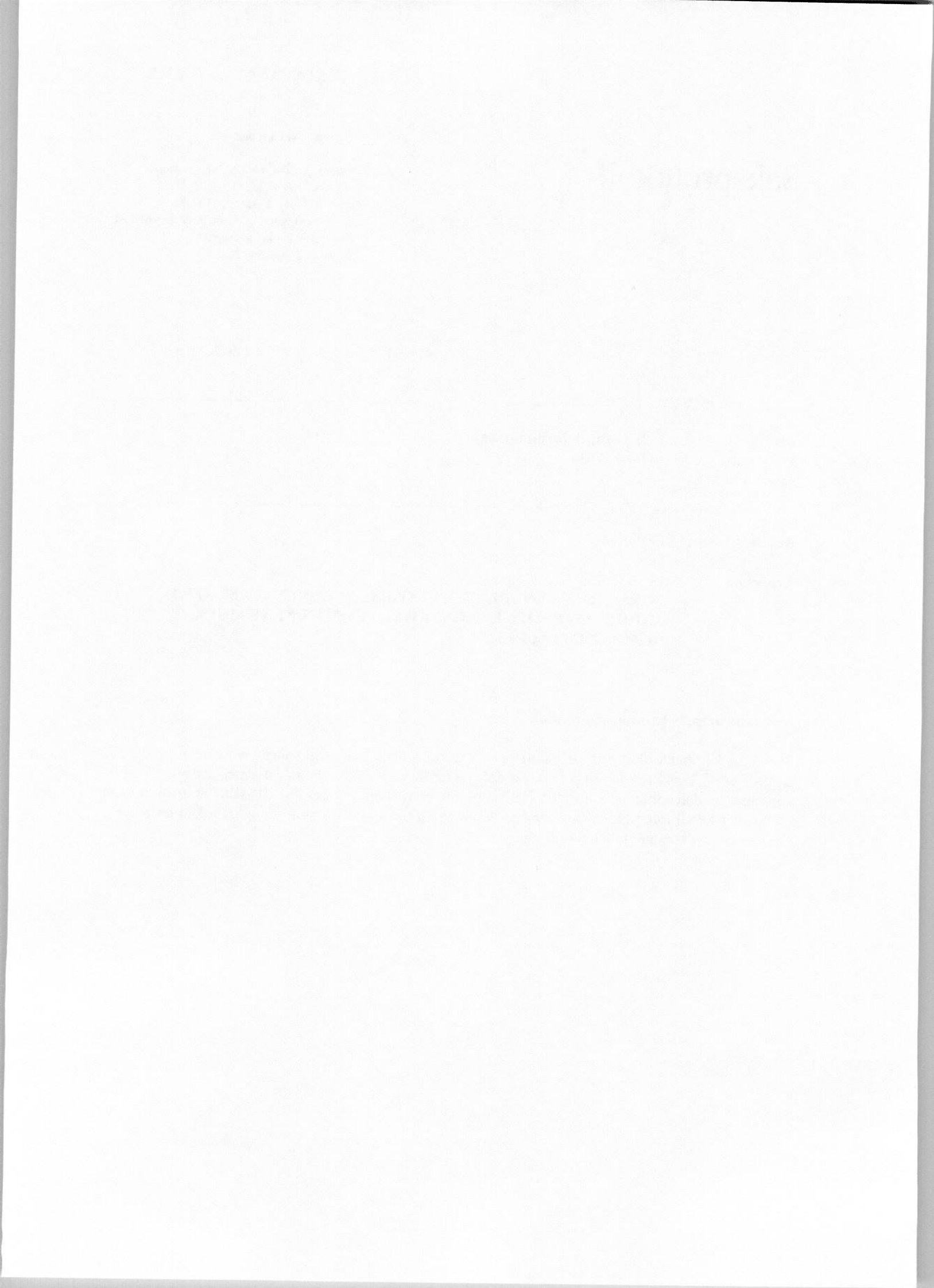
Utvalg: Stavanger formannskap
Møtedato: 08.09.2011
Sak: 199/11

Resultat: Enstemmig

Arkivsak: 11/7935
**FORSLAG TIL ENDRINGER I KOMMUNELOVEN OG ENKELTE
ANDRE LOVER (EGENKONTROLL I KOMMUNENE M.M.).
HØRINGSUTTALELSE**

Formannskapets enstemmige vedtak:

Stavanger kommune slutter seg til samtlige av departementets forslag til endringer av lover og forskrifter, og konklusjoner for øvrig. Når det gjelder punkt 9 om inndelingsloven er Stavanger kommune av den oppfatning at ordet "bør" oppfattes som å ligge så nær opp til "skal" at lovendringen muligens ikke vil føre til faktiske endringer. Første setning bør derfor omformuleres slik at formålet med endringen kommer tydeligere fram.

Saksfremlegg

REFERANSE
HEI-11/7935-2ARKIVNR.
020 &13JOURNALNR.
47137/11DATO
04.08.2011

Saken behandles i følgende utvalg:**Sak nr.:****Møtedato: Votering:**

Stavanger formannskap (AU)

/

Stavanger formannskap

/

FORSLAG TIL ENDRINGER I KOMMUNELOVEN OG ENKELTE ANDRE LOVER (EGENKONTROLL I KOMMUNENE M.M). HØRINGSUTTALELSE

Forslag til vedtak:

Stavanger kommune slutter seg til samtlige av departementets forslag til endringer av lover og forskrifter, og konklusjoner for øvrig. Når det gjelder punkt 9 om inndelingsloven er Stavanger kommune av den oppfatning at ordet ”bør” oppfattes som å ligge så nær opp til ”skal” at lovendringen muligens ikke vil føre til faktiske endringer. Første setning bør derfor omformuleres slik at formålet med endringen kommer tydeligere fram.

FORSLAG TIL ENDRINGER I KOMMUNELOVEN OG ENKELTE ANDRE LOVER (EGENKONTROLL I KOMMUNENE M.M). HØRINGSUTTALELSE

Hva saken gjelder

Stavanger kommune har 14. juni mottatt Kommunal- og arbeidsdepartementets høringsnotat om ”Forslag til endringer i kommuneloven og enkelte andre lover (egenkontroll i kommunene mm.)”. I oversendelsesbrevet bes det om høringsuttalelse innen 15. september.

Høringsnotatet følger som uttrykket vedlegg og kan leses via denne adressen:

<http://www.regjeringen.no/nb/dep/krd/dok/hoeringer/hoeringsdok/2011/hoyring---endring-i-kommunelova-og-enkel.html?id=644545>

Høringsnotatet er på 57 sider og er omfattende i den forstand at det inneholder hele 31 forslag til endringer i lover og forskrifter. Hvert av forslagene er utførlig beskrevet og vurdert.

Bakgrunnen for høringsnotatet

I innledningen til høringsnotatet står det:

”Departementet oppnemnde i november 2008 ei arbeidsgruppe som fekk i oppgåve å føreslå tiltak for å styrkje eigenkontrollen i kommunar og fylkeskommunar. Arbeidsgruppa leverte i desember 2009 rapporten *85 tilrådingar for styrkt eigenkontroll i kommunane*. Departementet har i arbeidet med høyringsnotatet teke utgangspunkt i arbeidsgrupperapporten.

(...)

I arbeidet med høyringsnotatet har departementet vurdert behovet for å endre reglane og behovet for å gi nye reglar. Vi har òg vurdert behovet for å føre vidare enkelte av reglane. Departementet er oppteke av at staten ikke skal gi eller halde fast på føresegner i lov eller forskrift som det ikkje lenger er behov for.

Departementet føreslår også enkelte endringar i kommunelova, inndelingslova, lov om interkommunale selskap og kvitvaskingslova, jf. punkt 7, 8 og 9.”

Rådmannen i Stavanger har vært medlem i ovennevnte arbeidsgruppe, som i innledningen til sin rapport blant annet skriver følgende:

”...Eigenkontrollen handlar djupast sett om eit levande lokaldemokrati og ei tillitskapande forvaltning i kommunane. Å styrke eigenkontrollen er såleis ei viktig oppgave, og dette arbeidet krev innsats frå mange aktørar... Arbeidsgruppen meiner at summen av tilrådingane vil vere med på å styrkje eigenkontrollen. Ingen av tiltaka er trylleformlar; ein kan ikkje styrkje eigenkontrollen med eitt eller to grep – og slike ting tek tid. Arbeidsgruppa tenkjer at kontrollarbeid er utviklingsarbeid, og at det handlar mykje om medvit, om planlegging og om det å vere i prosess.”

Rådmannens kommentarer

Rådmannen har kontaktet sekretariatet for Rogaland kontrollutvalgssekretariat IS (nedenfor kalt RKS) for kommentarer til høringsnotatet. Kommentarene er tatt inn punktvis.

Likeledes er Rogaland revisjon IKS kontaktet. Rogaland revisjon IKS opplyser at de ikke har kommentarer til høringsnotatet.

Høringsnotatets del A: Tilrådingar hvor departementet ikke foreslår lovendringer

I dette avsnittet presenteres de tilrådingene i arbeidsgruppens rapport hvor departementet ikke foreslår lovendringer, men kun gir kommentarer til tilrådingene. Tilrådingene i denne kategorien omfatter:

- Å lage en rettleider til arbeidet i kontrollutvalget. Departementet kommenterer her at slik rettleider ble utgitt i februar 2011.
- Å lage et idehefte om internkontroll for administrasjonssjefer og og andre om arbeidet og utfordringene med internkontroll i kommunene. Departementet kommenterer her at et slikt idehefte vil bli laget som del av prosjektet "Styrking av administrasjonssjefen internkontroll og risikovurdering" som KS har satt i gang.
- Samspillet mellom statlig tilsynsvirksomhet og den kommunale egenkontrollen, herunder at fylkesmannen bør holde seg orientert om planer og resultat i den kommunale egenkontrollen. Departementet kommenterer her at tilrådingen er fulgt opp i fylkesmennenes tildelingsbrev for 2011 og er et tema som vil bli drøftet i den kommende stortingsmeldingen om forholdet mellom staten og kommunene.
- Behandling av statlige tilsynsrapporter i folkevalgte organ, dvs. at kommunene bør sørge for at tilsynsrapporter blir behandlet på en egnet måte i kommunens folkevalgte organer. Departementet påpeker her at tilrådingen er rettet mot kommunene, ikke departementet, men benytter anledningen til å understreke at folkevalgt behandling av statlige tilsynsrapporter, for eksempel i faste utvalg eller kontrollutvalget, kan legge grunnlaget for en solid forankring i kommunen for de endringsprosessene som tilsynsrapporten ev. peker på at det er behov for.
- Oversikt over forskrifter om internkontroll. Departementet kommenterer her at det ikke er aktuelt å skaffe tilveie en til enhver tid oppdatert oversikt, men at det fra tid til annen kan være aktuelt å oppdatere den kartleggingen som arbeidsgruppen gjorde.

Rådmannen slutter seg til departementets kommentarer til disse tilrådingene på samtlige punkter.

Høringsnotatets del B: Tilrådingar hvor departementet foreslår lovendringer

2 Kontrollutvalget. Valg, sekretariat osv.

2.1 Krav om at sekretariatet skal vere ubunde av revisor og administrasjon

Forslaget til endringer i dette punktet er satt fram av departementet selv, ikke arbeidsgruppen. Om bakgrunnen for endringen heter det at prinsippet om at sekretariatet for kontrollutvalget skal være ubundet av administrasjonssjefen og revisoren, ikke kommer fram i forskriften pr. i dag.

Departementet foreslår en ny første setning i kontrollutvalsforskriften § 20 tredje ledd:

"Sekretariatet skal være uavhengig av kommunens administrasjon og av den eller de som utfører revisjon for kommunen."

Rådmannen slutter seg til dette. RKS: Enig i denne formuleringen.

2.2 Avgrensing av kven som kan vere sekretær for kontrollutvalet (tilråding nr. 11)

Tilrådingen fra arbeidsgruppen lyder:

"Forskrifta om kontrollutval bør slå fast at korkje medlemmer av kontrollutvalet eller medlemmer av kommunestyret kan vere sekretær for kontrollutvalet. Ein aktuell ordlyd i kontrollutvalsforskrifta § 20 tredje ledd kan vere: "Sekretariatsfunksjonen kan ikke legges til kommunens eller fylkeskommunens administrasjon. Den som utfører revisjonsoppgaver for den aktuelle kommunen eller fylkeskommunen, kan ikke utøve sekretariatsfunksjoner for

kontrollutvalget. Det samme gjelder medlemmer av kontrollutvalget eller kommunestyret eller fylkestinget i den aktuelle kommunen eller fylkeskommunen.”

Departementet viser til behovet for å skille sekretariatsoppgaven fra revisjonsoppgaven, samt behovet for større klarhet i den rollen sekretariatet for kontrollutvalet spiller. Departementet viser til at en sekretær for kommunestyret ikke kan bli valgt inn som medlem i kommunestyret og foreslår at den samme avgrensingen bør gjelde for kontrollutvalget, og foreslår en ny siste setning i kontrollutvalgsforskriften § 20 tredje ledd slik:

”Det samme gjelder medlemmer av kontrollutvalget eller kommunestyret eller fylkestinget i den aktuelle kommunen eller fylkeskommunen.”

Rådmannen slutter seg til dette. RKS: Grei presisering.

2.3 Tidspunktet for val av kontrollutval (tilråding nr. 1)

Arbeidsgruppen er opptatt av å sikre rett sammensetning av kontrollutvalget og andre folkevalgte organ, og mener at lovkravet om at minst ett medlem i kommunestyret også skal sitte i kontrollutvalget har mye for seg. For å sikre rett sammensetning foreslår arbeidsgruppen at kontrollutvalget, etter et kommunevalg, bør velges før andre utvalg og nemnder.

Departementet slutter seg til dette. Fra høringsnotatet siteres:

”Departementet legg derfor fram dette forslaget til endringer i kommunelova § 17 nr. 2 tredje punktum (endringer i kursiv):

”Når det er avgjort at valg som nevnt i første og annet punktum er gyldige, foretas valg av formannskap eller fylkesutvalg, ordfører eller fylkesordfører og varaordførere, og *kontrollutvalg* for den nye valgperioden.”

Samstundes bør lova endrast slik at kontrollutvalet trer i funksjon frå det konstituerande møtet. Departementet legg fram dette forslaget til endra § 17 nr. 3 første punktum (endringer i kursiv):

”Kommunestyre og fylkesting, formannskap og fylkesutvalg og *kontrollutvalg* trer i funksjon fra det konstituerende møte.”

Rådmannen slutter seg til dette.

RKS: Vi støtter dette forslaget. De vanskelighetene Sandnes kommune hadde med å velge et lovlig kontrollutvalg etter forrige valg er et godt eksempel på hvor vanskelig det kan bli å utsette dette valget til alle poster er fordelt.

2.4 Valbarheit til kontrollutvalet (tilråding nr. 6)

I kommuneloven § 14 og § 77 nr. 2 listes opp en rekke personer som er utelukket fra valg til kontrollutvalget. Arbeidsgruppen påpeker at det bør inntas i lovteksten at også medlemmer av kommunestyrekomiteer er avskåret fra å sitte i kontrollutvalget, slik som departementet legger til grunn i en sak fra 2008. Departementet er enig i at pedagogiske hensyn tilsier at dette bør framkomme i selve lovteksten og legger derfor fram dette forslaget til endret § 77 nr. 2 (endringer i kursiv):

”Utelukket fra valg er ordfører, fylkesordfører, varaordfører, medlem og varamedlem av formannskap og fylkesutvalg, medlem og varamedlem av kommunal eller fylkeskommunal nemnd med beslutningsmyndighet, medlem av kommuneråd eller fylkesråd, *medlem av kommunestyrekomité og fylkestingskomité etter § 10a* og ansatte i kommunen eller fylkeskommunen.”

Rådmannen slutter seg til dette.

RKS: Grei endring, ingen kommentarer.

2.5 Bør personar knytte til kommunale selskap kunne veljast til kontrollutvalet? (tilråding nr. 7)

Arbeidsgruppen skriver: ”Legitimitet er avgjerande for at kontrollutvala skal kunne fylle rolla si. Ingen må kome i ein situasjon der dei kontrollerer seg sjølve eller verksemd dei sjølve leier eller er medansvarlege for. Derfor kan medlemmer av kontrollutvalet ikkje sitje i formannskapet eller andre utval som tek avgjerder. [...] Arbeidsgruppen mener at en person som har en sentral rolle i virksomhet som kontrollutvalet skal kontrollere, ikkje bør sitte i kontrollutvalget.”

Arbeidsgruppens tilråding nr. 7 lyder slik: ”Leiarar og styremedlemmer i kommunalt åtte selskap bør ikkje kunne sitje i kontrollutvala. Kommunelova bør endrast på dette punktet, og ein aktuell ordlyd i ei ny setning i § 77 nr. 2 kan vere: *”Det samme gjelder den som er leder eller har ledende stilling i, eller er medlem av styret eller bedriftsforsamling for et selskap mv. som kan være gjenstand for selskapskontroll, jf. § 77 nr. 5.”*

Departementets kommentarer lyder: ”Departementet meiner at habilitetsreglane er tilstrekkelege til å sikre rolleklarleik for kontrollutvalsmedlemmer i planlegginga og gjennomføringa av selskapskontroll. Dersom ein lokalt ønskjer å avskjere rollekombinasjonar mellom selskapa og kontrollutvalet, er det høve til å ta omsyn til dette ved val av kontrollutval. Departementet vil derfor ikkje fylgje tilrådinga frå arbeidsgruppa om å utelukke leiarar og styremedlemmer i kommunalt åtte selskap frå val til kontrollutvalet.”

Rådmannen slutter seg til dette.

RKS: Vi støtter dette, men det krever at både administrasjonen (i dette tilfellet sekretariatet) og politikerne er opplært i habilitetsreglene.

2.6 Talet på medlemmer i kontrollutvalet (tilråding nr. 5)

Regelen for kontrollutvalget er pr. i dag den samme som hovedregelen for kommuneloven: et utvalg skal ha minst 3 medlemmer. Arbeidsgruppen foreslår at hver kommune bør gjennomføre en drøfting av hvor mange medlemmer det bør være i kontrollutvalget, da utvalg med kun 3 medlemmer er sårbare ved forfall.

Departementet skriver at det ønsker aktive kontrollutvalg, og at det kan være grunn til å tro at aktiviteten og kapasiteten kan være påvirket av antall medlemmer i utvalget, og foreslår minimumsantallet økt fra 3 til 5:

”Departementet legg fram dette forslaget til endra § 77 nr. 1 andre punktum (endring i kursiv):”

”Utvalget skal ha minst fem medlemmer.”

Rådmannen slutter seg til dette.

RKS: Vi støtter dette forslaget.

3 Arbeidet i kontrollutvalget

3.1 Opne møte i kontrollutvalet (tilråding nr. 8)

Arbeidsgruppen uttaler at folkevelagte organ prinsipielt bør være åpne så langt råd er, og foreslår som konsekvens av dette at kommuneloven endres slik at møtene i kontrollutvalget som hovedregel skal være åpne. Videre uttales at konsekvensene for det praktiske arbeidet i kontrollutvalgene bør bli nærmere utredet, og at det er behov for rettledning til kontrollutvalgene før endringen ev. settes i verk.

Departementet uttaler: ”Departementet har vurdert om unntaka frå opne møte i § 31 er tilstrekkelege for kontrollutvalet – eller om utvalet har særskilde behov som tilseier at det i tillegg bør ha ”eigne” lukningsheimlar. Departementet kan ikkje sjå at det ligg føre slike særskilde behov. Både omsynet til personvern og omsynet til offentlege interesser er etter departementets meining godt sikra i § 31.

Kommuneloven § 77 nr. 8 åpner pr. i dag for at kontrollutvalget kan la møter gå for åpne dører dersom utvalget vedtar dette.

Departementet foreslår etter dette å oppheve kommunelova § 77 nr. 8.”

Rådmannen slutter seg til dette.

RKS: Vi støtter også dette forslaget. Gjeldende regler for lukking av møter er også etter vårt syn tilstrekkelige.

3.2 Særskilde rettar for mindretallet i kontrollutvalet?

Avgjørelser i kontrollutvalget blir tatt på grunnlag av alminnelig flertall. Dersom (deler av) kontrollutvalget ønsker å fatte vedtak i en sak som ikke står på sakslisten, kan en tredel av medlemmene som er tilstede, motsette seg dette.

Arbeidsgruppen har bl.a. hatt som oppdrag å vurdere om det vil være tjenlig om et mindretall i kontrollutvalget fikk en lovfestet rett til å be revisor gi en vurdering av en sak eller en hending og hvor stort dette mindretallet ev. bør være. Arbeidsgruppen er delt i synet på om mindretallet skal gis en slik rett.

Departementet drøfter spørsmålet inngående i høringsuttalelsen, men konkluderer med ikke å legge frem forslag til endring. Konklusjonen er bl.a. begrunnet med at problemstillingen blir mindre aktuell dersom forslaget i punkt 3.1. om åpne dører blir vedtatt, da et flertall sannsynligvis ikke finner det formålstjenlig å blokkere saklige forslag fra mindretallet dersom for eksempel media er til stede på møtet.

Rådmannen slutter seg til departementets konklusjon.

RKS: Vi støtter også dette, og ser ingen grunn til at det skal gis større rettigheter for et mindretall i kontrollutvalget enn i andre utvalg. Kommunestyret kan også når som helst ”kaste” kontrollutvalget dersom de skulle mene at det ikkje fungerer.

3.3 Kven skal ha fleirtalet i kontrollutvalet?

Arbeidsgruppen er bedt om å vurdere om mindretallet i kommunestyret eller fylkestinget bør ha flertallet i kontrollutvalet, og konkluderer med at det ikke er behov for nasjonale forskrifter om hvem som skal ha flertallet i kontrollutvalgene.

Departementet uttaler: ”Departementet er samd med arbeidsgruppa i at det etter formannskapsmodellen vil vere svært vanskeleg, for ikkje å seie umogleg, å definere kva slags parti eller grupperingar som utgjer ”posisjon” og ”opposisjon”. I ein del kommunar blir ordføraren og varaordføraren valde etter eit valteknisk samarbeid, ikkje på grunnlag av ein meir eller mindre forpliktande samarbeidsavtale. Fleirtalet i kommunestyret vil derfor kunne skifte frå sak til sak. Etter departementets syn er derfor spørsmålet ikkje eigna for lovregulering. Sjølv om det vil kunne vere enklare å lovregulere dette for kommunar som er parlamentarisk styrte, ser departementet ikkje noko behov for det. Departementet er samd med arbeidsgruppa i at kommunane vil ordne dette sjølve dersom dei ser seg tente med ei slik ordning.”

Rådmannen slutter seg til dette.

3.4 Kontrollutvalgets tilgang til lukka møte i kommunestyret

Av høringsnotatet fremgår at det følger av reglene om lukkede møter i kommuneloven at de som skal være til stede i et lukket møte må ha særskilte grunnlag for dette. Kommuneloven gir lederen for kontrollutvalget møte- og telerett i kommunestyret når sakene fra kontrollutvalget blir behandlet. Departementet uttales at denne retten også gjelde i de tilfellene kommunestyret vedtar å lukke dørene når sakene fra kontrollutvalget blir behandlet, men forskriftene gir ikke utvalget eller lederen noen generell rett til å være tilstede ved lukkede møter. Av pedagogiske hensyn forslår departementet at kontrollutvalgets rett til å være tilstede i lukkede møtes tas inn i kontrollutvalgsforskriften § 4 første ledd, som nytt andre og tredje punktum:

”Kontrollutvalget har rett til å være til stede i lukket møte i kommunens eller fylkeskommunens folkevalgte organer. Kommunestyret eller fylkestinget kan bestemme, i forskrift eller for et enkelt møte, at kontrollutvalget ikke har rett til å være til stede i lukket møte i kommunestyret eller fylkestinget.”

Rådmannen slutter seg til dette.

RKS: Støtter dette forslaget

4 Revisjon

4.1 Heimelen til å dispensere frå utdanningskravet til revisoren (tilråding nr. 42)

Forskrift om revisjon § 11 fastsetter utdanningskrav til oppdragsansvarlig revisor. Departementet har hjemmel til å gå dispensasjon fra kravet, og ber arbeidsgruppen vurdere om dispensasjonsadgangen skal videreføres eller ikke. Dagens utdanningskrav ble fastsatt for 6 år siden.

Arbeidsgruppen tilrår at dispensasjonskravet brukes med tilbakeholdenhet, og at ev. dispensasjon kun gis for en avgrenset periode.

Departementet viser til at det kun er gitt 3 dispensasjoner etter 2007 og at det nå bør være mulig for alle kommuner å skaffe seg revisorkompetanse som oppfyller kravet om utdanning.

Departementet foreslår derfor å oppheve hele dispensasjonshjemmelen i revisjonsforskriftens § 11 tredje ledd.

Rådmannen slutter seg til dette.

4.2 Kvitvaskingslova

Den som er registrert eller statsautorisert revisor er rapporteringspliktig etter hvitvaskingsloven, men det er ikke et krav av den som reviderer kommunale regnskap skal være registrert eller statsautorisert revisor. Arbeidsgruppen tilrår at departementet bør avklare i hvilken grad kommunale revisorer kan og skal melde fra i tråd med kravene i hvitvaskingsloven.

Departementet konkluderer med at ”oppdragsansvarlig regnskapsrevisor for kommune eller fylkeskommune” skal tas inn i oppregningen av rapporteringspliktige i hvitvaskingsloven § 4 andre ledd som et tillegg i nr. 1, men uttaler videre: ”Departementet vil vurdere høringsfråsegna nøye før det blir teke endeleg stilling i dette spørsmålet.”

Rådmannen finner ingen grunner til at det skal gjelde andre regler for kommunenes/fylkeskommunenes regnskapsrevisor enn for andre virksomheter hva gjelder hvitvasking, og slutter seg til departementets konklusjon i dette punktet.

4.3 Krav om overordna analyse som grunnlag for plan for selskapskontroll

Det er et krav at kontrollutvalget skal legge fram en plan for selskapskontroll men det blir ikke stilt krav om at planen skal bygge på en overordnet analyse.

Arbeidsgruppen tok ikke opp spørsmålet om å stille krav til grunnlaget for plan for selskapskontroll. Departementet har imidlertid selv funnet grunn til å vurdere et slikt krav, da det økende tallet på selskap i kommunesektoren skaper behov for å prioritere hvilke selskap, selskapstyper og bransjer som skal undersøkes. Det understrekes likevel at det vil være opp til kontrollutvalget hvor omfattende den overordnede analysen skal være, og hvem som skal utføre den.

Departementet konkluderer med å foreslå en ny andre setning i kontrollutvalgsforskriften § 13 andre ledd:

Planen skal baseres på en overordnet analyse av kommunens eller fylkeskommunens eierskap ut fra risiko- og vesentlighetsvurderinger, med sikte på å identifisere behovet for selskapskontroll på de ulike sektorer og med de ulike selskapene.”

Rådmannen slutter seg til dette.

RKS: Støtter forslaget, men mener også at en slik overordnet analyse allerede finnes i de fleste kommuner som har utarbeidet en eierskapsmelding. Det bør derfor være tilstrekkelig å legge denne til grunn.

5 Internkontroll

5.1 Krav om rapportering om internkontroll i årsmeldinga? (tilråding nr. 25, 26)

Pr. i dag er det ikke noe særskilt krav om at rådmannen skal rapportere om internkontrollen. Arbeidsgruppen legger fram en grundig vurdering hvorvidt slikt krav skal stilles, og konkludere med slike tilrådinge:

”Tilråding 25: Administrasjonssjefen bør årleg rapportere om arbeidet med internkontrollen til kommunestyret.

Tilråding 26: Departementet bør vurdere korleis eit krav om at administrasjonssjefen skal rapportere til kommunestyret om arbeidet med internkontrollen, kan utformast og takast inn i kommunelova.”

Departementet uttaler:

”Det bør vere interessant for eit kommunestyre å ha kjennskap til korleis administrasjonssjefen arbeider med internkontroll. Departementet meiner likevel at det bør vere opp til kvart kommunestyre å vurdere om administrasjonssjefen skal rapportere om dette arbeidet. Departementet vil derfor ikkje fylgje tilrådinga frå arbeidsgruppa om å lovfeste eit krav om rapportering til kommunestyret om arbeidet med internkontrollen.

Dersom administrasjonssjefen finn fram til eigna måtar å rapportere til dei folkevalde om internkontrollen på, vil det vere tenleg om gode døme blir spreidde. Departementet vil peike på at rapportering om internkontroll kan sjåast som eit element i rapporteringa om etikk, jf. kommunelova § 48 nr. 5.”

Rådmannen slutter seg til dette.

5.2 Kommunale føretak – internkontrollansvaret til dagleg leiar (tilråding nr. 36)

Høringsnotatet opplyser at kommuneloven nevner noen særskilte plikter som daglig leder har i sammenheng med internkontrollen, men at dette likevel ikke kan tolkes slik at det bare er i disse sammenhengene at daglig leder har et kontrollansvar.

Arbeidsgruppen tilrår at departementet bør vurdere omtalen av internkontrollansvaret til daglig leder i kommunale føretak inntatt i kommuneloven.

Departementet er enig med arbeidsgruppen, og forelår en endring som tydeliggjør at daglig leder har et helhetlig ansvar for internkontrollen i selskapet. Følgende endring i kommuneloven § 71 nr. 2 foreslås:

”Daglig leder skal sørge for at foretaket drives i samsvar med lover, forskrifter og overordnede instruksjoner, og at det er gjenstand for betryggende kontroll.”

Rådmannen slutter seg til endringen.

6 Selskapskontroll

6.1 Overskrifta i kommunelova § 80 (tilråding nr. 67)

Overskriften lyder pr. i dag ”Selskapskontroll”. Arbeidsgruppa uttaler på side 84 i rapporten: ”[...] overskrifta på § 80 [er] misvisande fordi føreseigna gir ein rett til innsyn og ikkje er ein heimel eller eit pålegg om å føre kontroll”, og foreslår slik endring:

”Overskrifta i kommunelova § 80 bør endrast slik at ho dekkjer innhaldet i føreseigna. Ein aktuell ordlyd kan vere: ”Innsyn i selskaper mv.”

Departementet er enig med arbeidsgruppen og uttaler at overskriften til § 80 kan bli oppfattet som en særskilt hjemmel for selskapskontroll og dermed være misvisende, og foreslår at overskriften i § 80 endres til:

”Innsyn og undersøkelser i selskaper.”

Rådmannen slutter seg til dette.

RKS: Støtter dette forslaget.

6.2 Kontrollutvalets rett til innsyn i selskap (tilråding nr. 66)

Høringsnotatet opplyser at kontrollutvalget og revisor med hjemmel i kommuneloven § 80 første ledd har rett til innsyn i

- interkommunale selskap opprettet i medhold av IKS-loven
- heleide kommunale aksjeselskap og heleide datterselskap til slike selskap

Forskriftene om innsynsrett omhandler imidlertid ikke interkommunalt samarbeid etter kommunelovens § 27. Arbeidsgruppen foreslår at slike sammenslutninger bør omfattes av samme forskrift.

Departementet er enig i dette og foreslår en endret § 80 (endringer i kursiv) slik:

”I interkommunale selskaper etter lov 29. januar 1999 nr. 6, i *interkommunale styrer etter § 27* og i aksjeselskaper der en kommune eller fylkeskommune alene eller sammen med andre kommuner, fylkeskommuner *eller interkommunale selskaper direkte eller indirekte* eier alle aksjer, har kommunens eller fylkeskommunens kontrollutvalg og revisor rett til å kreve de opplysninger som finnes påkrevd for deres kontroll, så vel fra selskapets daglige leder som fra styret og den valgte revisor for selskapet. I den utstrekning det finnes nødvendig, kan kontrollutvalget og kommunens revisor selv foreta undersøkelser i selskapet.”

Rådmannen slutter seg til dette.

RKS: Støtter dette.

6.3 Bør omgrepa om selskapskontroll klargjerast? (tilråding nr. 61)

Arbeidsgruppen uttaler:

”Selskapskontrollen er ei lovfesta kontrollform som samspelear med eigarstyringa elles. Kontrollutvalet har gjennom selskapskontrollen ei sentral rolle overfor kommunane sine aktivitetar som eigar. Utanom selskapskontrollen er eigarrolla i liten grad regulert i lov eller forskrift. Det er derfor opp til kommunane og kommunesektoren sjølv å finne fram til gode måtar å handtere den store eigarskapen på.

[...]

Eigarskapskontroll og forvaltningsrevisjon kan seiast å markere to ytterpunkt i selskapskontrollen: på den eine sida kontroll av utøvinga av eigarstyringa, på den andre kontroll av måloppnåing, ressursbruk og liknande i selskapet. Mellom desse ytterpunktane kan det ligge kontrollar av selskap som kombinerer element frå dei to kontrollformene.

[...]

Medlemmene i arbeidsgruppa er gjennom kontakt med praksis kjende med at det er uvisse kring omgrepa i selskapskontrollen. Arbeidsgruppa meiner at det er behov for ei opprydding i korleis omgrepa blir nytta i forskriftene, i tråd med forståinga ovanfor.

Tilråding 61: Departementet bør klargjere bruken av omgrepa om selskapskontrollen i kontrollutvalsforskrifta og revisjonsforskrifta.

Arbeidsgruppa uttaler vidare:

Arbeidsgruppa meiner at kontrollutvala bør arbeide vidare med å utvikle selskapskontroll til å bli ein like sjølvsgd del av eigenkontrollen som rekneskapsrevisjon og forvaltningsrevisjon. I denne prosessen kan kontrollutvala først og fremst lære av kvarandre.”

Departementet uttaler til dette:

”Departementet vil peike på at det i stor grad vil vere opp til kommunane å fastsetje dei nærare rammene for gjennomføring av eigarskapskontroll og forvaltningsrevisjon i selskapa. Regelverket gir kontrollutvalet stor fridom til å setje premissane for selskapskontrollen. Etter departementets syn bør det òg vere slik. Vi meiner derfor at det vil vere lite tenleg, og lite ønskjeleg, å fastsetje detaljerte reglar om innhaldet i selskapskontroll og korleis ein slik kontroll skal gjennomførast.”

Rådmannen slutter seg til dette.

RKS: Har ingen kommentarer til dette, men det burde hete eierskapskontroll og ikke selskapskontroll. Den obligatoriske og lovpålagte delen – som kalles selskapskontroll – er i realiteten er eierskapskontroll, altså rettet mot kommunens utøvelse av sitt eierskap, og ikke mot selskapet. Det er et pedagogisk problem å få mange kontrollutvalg til å skjønne dette, da alt som har med selskapskontroll å gjøre oppfattes som å være rettet mot selskapet.

Selskapskontroll = kontroll av selskapet. Derfor burde det etter vår oppfatning hete eierskapskontroll = kontroll av kommunens utøvelse av sitt eierskap.

7 Andre regelendringar

7.1 Opne møte i styret i kommunalt føretak

Stortinget vedtok i desember 2010 endringer i den alminnelige forskriften i kommuneloven om åpne og lukkede møter (§ 31). Forslaget i dette punktet er fremsatt av departementet selv, som skriver: ”Departementet kan vanskeleg sjå tungtvegande grunnar for at høvet til å lukke dørene bør vere avhengig av om det er eit kommunalt føretak eller eit folkevalt organ, til dømes kommunestyret, som handsamar saka. Det peiker klart i retning av at loven § 31 også bør gjelde for kommunale føretak.

Departementet legg derfor fram dette forslaget til endring i kommunelova § 29 nr. 4:

Bestemmelsene gjelder ikke for kommunale eller fylkeskommunale foretak jf. kapittel 11. Bestemmelsene i §§ 31 og 31a og §§ 36 til 38a kommer likevel til anvendelse.”

Rådmannen slutter seg til dette.

7.2 Val av tilsette til styret i kommunalt foretak

Kommuneloven § 65 nr. 3 andre punktum sier ”Et flertall av de ansatte ved foretaket kan kreve at inntil en femtedel av styrets medlemmer med varamedlemmer velges blant de ansatte.” Det står likevel ikke at de skal velges av de ansatte.

Av høringsnotatet fremgår at departementet finner grunn til å tro at Stortinget da loven ble vedtatt, mente at de ansattevalgte skulle velges av de ansatte, og legger derfor fram dette forslaget til endret lovforskrift i kommuneloven § 65 nr. 3 andre punktum (endringer i kursiv):

”Et flertall av de ansatte ved foretaket kan kreve at inntil en femtedel av styrets medlemmer med varamedlemmer velges *av og* blant de ansatte.”

Rådmannen slutter seg til dette.

7.3 Avgrensingar i høvet til å finansiere investeringar med lån når investeringa gir rett til momskompensasjon

Dette punktet omhandler forhold rundt reglene for beregningsgrunnlaget for kommunale låneopptak når investeringen gir rett til momskompensasjon.

Departementet skriver at ... ” reglane bør hindre at kommunar og fylkeskommunar utslakta kjem i ein situasjon der utgifter i investeringsrekneskapen som etter kommunelova § 50 ikkje kan finansierast med lån, blir finansierte gjennom momskompensasjon frå lånefinansierte investeringar. Dette vil sikre konsistens i regelverket. På same måte som kravet om å overføre momskompensasjonen for investeringar frå driftsrekneskapen til investeringsrekneskapen sikrar at kommunesektoren ikkje indirekte kan finansiere drifta med lån, vil dette medverke til at utgifter som ligg utanfor dei lovlege låneformåla, heller ikkje blir indirekte lånefinansierte.

Departementet føreslår på denne bakgrunn at opninga for å ta opp lån til bygg, anlegg og varige driftsmidlar etter kommunelova § 50 nr. 1 frå 2014 blir avgrensa til netto anskaffingskost. Med netto anskaffingskost meiner departementet summen av brutto anskaffingskost for investeringane i året etter at kompensasjon for meirverdiavgift knytt til anskaffingane er trekt frå. For perioden 2011–2013 føreslår departementet at opninga for å ta opp lån blir avgrensa til anskaffingskost med fråtrekk for momskompensasjon som er overført til investeringsrekneskapen.”

Departementet legger fram slikt forslag til endringer i § 50 nr. 1 (endringar i kursiv):

Kommuner og fylkeskommuner kan ta opp lån for å finansiere investeringar i bygningar, anlegg og varige driftsmidlar til eget bruk. *I årene 2011, 2012, 2013 kan det ikke tas opp lån etter første punktum for den delen av anskaffelseskost som tilsvarer den kompensasjon for merverdiavgift etter lov av 12.12.2003 nr. 108 om kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv. som er overført fra driftsregnskapet til investeringsregnskapet. Fra 2014 kan det ikke tas opp lån etter første punktum for den delen av anskaffelseskost som tilsvarer kompensasjon for merverdiavgift etter lov av 12.12.2003 nr. 108 om kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv. Det kan kun tas opp lån til tiltak som er ført opp i årsbudsjettet.*

Rådmannen slutter seg til dette.

7.4 Avdrag på likviditetslån og trekkrettar

Sammendrag fra høringsnotatet: Formålet med opptak av likviditetslån er at kommunen skal ha midler tilgjengelig til å gjøre opp betalingsforpliktelsene til enhver tid. Hovedregelen er at likviditetslånet skal være oppgjort når årsregnskapet blir fastsatt. Ved regnskapsmessig underskudd kan tilbakebetalingstiden for likviditetslånet settes like lang som inndekningsperioden for underskuddet.

Gjeldende regnskapsregeler innebærer at det ikke er fullt samsvar mellom regnskapsresultatene og likviditetsutviklingen. Departementet foreslår å fjerne regelen om oppgjør av likviditetslån og trekkrettigheter da regelen er overflødig i det regelverket som kommunesektoren er underlagt i dag.

Departementet foreslår å oppheve kommuneloven § 50 nr. 7 bokstav b, som regulerer avdrag på likviditetslån og trekkrettigheter.

Rådmannen slutter seg til dette.

8 Lov om interkommunale selskap – endringer i visse føresegner om økonomiforvaltninga i selskapet

Det fremgår av høringsnotatet at det er behov for en å ha et sammenhengende regelverk mellom lov om interkommunale selskap og kommuneloven. Som følge av endringene i økonomiforskriftene i kommuneloven fra 2001, finner departementet det nødvendig å gjøre enkelte endringer i lov om interkommunale selskap for å sikre at det fremdeles er god sammenheng med reglene i kommuneloven. I tillegg foreslås enkelte andre justeringer i lov om interkommunale selskap.

For å oppnå slik sammenheng foreslås slike endringer som fremkommer i punktene under:

8.1 Låneopptak og avdrag på lån

Departementet foreslår ”... at forskrift 17. desember 1999 nr. 1567 om lån og lånevilkår for interkommunale selskap blir oppheva. Når dei sentrale omsyna med dette blir føreslått tekne inn i lova, ser departementet heller ikkje behov for ein særskild heimel for departementet til å fastsetje nærare reglar om lån og lånevilkår. Departementet foreslår derfor også å oppheve forskriftsheimelen i lov om interkommunale selskap § 22 siste ledd.

Når det gjeld forslag til endra lovtekst i § 22 viser vi til punkt 8.3.2.”

Rådmannen slutter seg til dette.

8.2 Statleg lånegodkjenning

Pr. i dag må vedtak i selskapet om låneopptak godkjennes av departementet. I følge høringsnotatet mener departementet at det ikke er sterke grunner til at interkommunale selskap skal være underlagt strengere statlig kontroll enn kommuner og fylkeskommuner når det gjelder låneopptak.

Departementet foreslår ”... at godkjenningsordninga for interkommunale selskap blir gjord vilkårsbunden, ved at ordninga blir knytt til om ein eller fleire av deltakarkommunane er registrerte for vilkårsbunden godkjenning og kontroll (ROBEK) etter reglane i kommunelova § 60. Dette inneber at dersom ein eller fleire av deltakarkommunane er registrerte i ROBEK, skal selskapets vedtak om låneopptak godkjennast av fylkesmannen etter delegert mynde frå departementet. Innhaldet i godkjenningsordninga for selskapet vil elles tilsvare det som fylgjer av gjeldande godkjenningsordning.

Når det gjeld forslag til endra lovtekst i § 22 viser vi til punkt 8.3.2.”

Rådmannen slutter seg til dette.

8.3 Finansiell risiko

Sammendrag fra høringsnotatet: Departementet viser til at interkommunalt selskap er en selskapsform som i stor grad blir benyttet til samarbeid om virksomhet som har stor nytteverdi for samfunnet, og tjenester som selskapet yter til deltakerne (deltakerkommunene) eller innbyggerne i deltakerkommunene. Interkommunale selskap vil også kunne forvalte store verdier på vegner av deltakerkommunene og fellesskapet.

Etter lov om interkommunale selskap § 22 tredje ledd er det forbud mot at selskapet stiller garanti eller pantsetter eiendeler til sikkerhet for andre sine økonomiske forpliktelser.

Departementet foreslår en vesentlig utvidelse av § 22 slik (endringer i kursiv):

”Lån, garantier og finansiell risiko

Selskapet kan ikke ta opp lån med mindre det er særskilt fastsatt i selskapsavtalen at selskapet skal ha slik adgang. Dersom selskapet har adgang til å ta opp lån, skal det i selskapsavtalen være fastsatt en høyeste ramme for selskapets samlede låneopptak.

Selskapet kan bare ta opp lån for å finansiere investeringer i bygninger, anlegg og varige driftsmidler til eget bruk, og til konvertering av eldre gjeld. Det kan kun tas opp lån til tiltak som er ført opp i årsbudsjettet. Selskapet kan ta opp lån til likviditetsformål eller inngå avtale om likviditetstrekkrettighet.

Interkommunale selskaper som fører regnskap etter regnskapsloven, kan ikke ta opp lån etter andre ledd første punktum for den delen av anskaffelseskost som tilsvarer kompensasjon for merverdiavgift etter lov av 12.12.2003 nr. 108 om kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv.

Interkommunale selskaper som fører regnskap etter kommunale regnskapsprinsipper kan i årene 2011, 2012, 2013 ikke ta opp lån etter andre ledd første punktum for den delen av anskaffelseskost som tilsvarer den kompensasjon for merverdiavgift etter lov av 12.12.2003 nr. 108 om kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv. som er overført fra driftsregnskapet til investeringsregnskapet. Fra 2014 kan det ikke tas opp lån etter første punktum for den delen av anskaffelseskost som tilsvarer kompensasjon for merverdiavgift etter lov av 12.12.2003 nr. 108 om kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv.

Dersom en av deltakerne er underlagt reglene i kommuneloven § 60, skal selskapets vedtak om opptak av lån, eller vedtak om langsiktig avtale om leie av bygninger, anlegg og varige driftsmidler som kan påføre selskapet utgifter ut over de fire neste budsjettår, godkjennes av departementet.

Selskapets samlede lånegjeld etter andre ledd første punktum skal avdras med like årlige avdrag. Gjenstående løpetid for selskapets samlede gjeldsbyrde kan ikke overstige den veide levetiden for selskapets anleggsmidler ved siste årsskifte.

Likviditetslån og likviditetstrekk etter andre ledd andre punktum skal være gjort opp senest når årsregnskapet fastsettes. Foreligger det regnskapsunderskudd som etter økonomiplanen skal dekkes over flere år, kan motsvarende likviditetslån tilbakebetales over samme tidsrom.

Selskapet kan ta opp lån til eget lånefond. Ved bruk av lånefond gjelder reglene i denne bestemmelsen tilsvarende.

Selskapet kan ikke stille garanti eller pantsette sine eiendeler til sikkerhet for andres økonomiske forpliktelser.

Selskapet skal forvalte sine midler slik at tilfredsstillende avkastning kan oppnås, uten at det innebærer vesentlig finansiell risiko, og med hensyn til at selskapet skal ha midler til å dekke sine betalingsforpliktelser ved forfall.

Avtale i strid med bestemmelsene i første, femte og niende ledd er ugyldig.”

Rådmannen slutter seg til dette.

8.4 Bruk av inntekter ved sal av fast eiendom (realiserte verdier)

Fra høringsnotatet siteres: ”Etter lov om interkommunale selskap § 21 kan interkommunale selskap ikkje nytte inntekter frå sal av fast eiendom eller andre større kapitalgjenstandar til å dekkje løpande utgifter. Departementet er gitt heimel til i særlege tilfelle å dispensere frå dette forbodet.”

Og vidare:

”Departementet meiner det er eit viktig prinsipp at verdier i form av faste eigedommar eller andre større kapitalgjenstandar, verdier som gjerne er bygde opp over lang tid, ikkje kan nyttast til å dekkje selskapets løpande driftsutgifter. Departementet ser på denne bakgrunn ikkje at det er naudsynt med ein slik dispensasjonsmoglegheit, og føreslår at denne moglegheita bli oppheva.”

Rådmannen slutter seg til dette.

8.5 Enkelte endringar i reglane om selskapets årsbudsjett og økonomiplan

Fra høringsnotatet siteres:

”Lov om interkommunale selskap § 18 tredje ledd fastset at dersom selskapets budsjett føreset tilskot frå deltakarane, er budsjettet ikkje endeleg før budsjetta til dei kommunale eller fylkeskommunale deltakarane, med dette tilskotet, er handsama etter kommunelova § 45 nr. 4.”

Vidare:

”Lov om interkommunale selskap § 20 gir reglar om selskapets økonomiplan, under dette krav om at det i økonomiplanen skal vere med ei oversikt over selskapets garantiansvar (første ledd). Føresegna (siste ledd) gir departementet heimel til å fastsetje forskrift med nærare reglar om innhaldet i økonomiplanen.”

Departementets vurdering og konklusjon:

”Med tanke på krava til innhaldet i økonomiplanen til eit interkommunalt selskap vurderer departementet det slik at krava i lov om interkommunale selskap § 20 første ledd er tilstrekkelege. Departementet ser derfor ikkje at det ligg føre noko sterkt behov for slike forskrifter, og føreslår å oppheve forskriftsheimelen i lov om interkommunale selskap § 20 siste ledd. Departementet viser til at det etter kommunelova ikkje er gitt heimel til å gi forskrifter med nærare reglar om innhaldet i økonomiplanen til kommunar og fylkeskommunar. Det vil derfor som i dag vere opp til selskapa sjølv, innanfor krava i § 20, å utforme gode økonomiplanar som både er til nytte for selskapet sjølv ved styringa og kontrollen av verksemda, og gir allmenta innsyn i selskapets planar for verksemda.”

Departementet foreslår etter dette å oppheve § 20 siste ledd.

Rådmannen slutter seg til dette.

8.6 Bokføring

Høringsnotatet opplyser at etter lov om interkommunale selskap § 27 første ledd første punktum har interkommunale selskap regnskapsplikt etter regnskapsloven.

Departementet foreslår i denne sammenheng ”... å ta inn ei ny føresegn i lov om interkommunale selskap som fastset at interkommunale selskap skal vere bokføringspliktige etter bokføringslova. Føresegna vil gjelde uavhengig av om selskapet fylgjer rekneskapslova eller fører rekneskap etter kommunale prinsipp, og det blir dermed klargjort at alle interkommunale selskap skal fylgje bokføringsreglane som gjeld både i privat sektor og for kommunar og fylkeskommunar.

Når det gjeld endringar i § 27 viser vi til punkt 8.8.2.”

Rådmannen slutter seg til dette.

8.7 Styrets ansvar for rekneskapen

Høringsnotatet opplyser at lov om interkommunale selskap § 27 andre ledd sier at regnskapet skal fastsettes av representantskapet. Det er ikke gitt reglar for styrets ansvar i samband med avleggingen av regnskap for selskapet.

Videre står det: ”Departementets vurdering er at styret har ansvar for å leggje fram forslag om årsrekneskap (og årsmelding) til representantskapet, tilsvarende det ansvaret som styret i eit aksjeselskap har. Departementet foreslår at dette blir presisert i lova. Departementet foreslår i den samanheng også å presisere i lova at tilsvarende ansvar også gjeld for selskapets årsmelding, uavhengig av om selskapet fører rekneskap etter rekneskapslova eller etter reglane i kommunelova.

Når det gjeld endringar i § 27, viser vi til punkt 8.8.2.”

Rådmannen slutter seg til dette.

8.8 Opplysningar om godtgjering – forskriftsheimel

Fra høringsnotatet siteres: ”Interkommunale selskap som fører rekneskap etter rekneskapslova, skal i samsvar med rekneskapslova §§ 7-31, 7-31b og 7-32 opplyse om ytingar og lån til dei enkelte leiande tilsette og medlemmer av styret. Tilsvarende opplysningskrav er ikkje gitt for interkommunale selskap som fører rekneskap etter reglane i kommunelova.”

Departementet foreslår å utvide hjemmelen i lov om interkommunale selskap § 27 tredje ledd til også å gjelde interkommunale selskap *som fører regnskap etter kommunale rekneskapsprinsipp*. Departementet foreslår at § 27 skal lyde slik (endringer i kursiv):

”Selskapet har rekneskapsplikt etter rekneskapsloven. Det kan i selskapsavtalen bestemmes at selskapet i stedet skal avgi regnskap etter kommunale rekneskapsprinsipper. *Selskapet har bokføringsplikt etter bokføringsloven.*

Regnskapet og årsberetningen fastsettes av representantskapet. Styret fremlegger forslag til årsregnskap og årsberetning.

Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om årsregnskapet for interkommunale selskaper.”

Rådmannen slutter seg til dette.

9 Inndelingslova. Samansetjinga av fellesnemnda

Sammendrag fra høringsnotatet: Inndelingsloven er en prosesslov som regulerer hvordan man går fram ved fastsetting og endring av kommune- og fylkesgrenser. Etter inndelingsloven § 26 blir det opprettet en fellesnemnd ved sammenslåing av kommuner for å samordne og forberede sammenslåingen. Hver av kommunene skal ha minimum fem representantar i fellesnemnden, samtidig som samansetjinga av nemnden skal speile innbyggertallet i kommunene.

Departementet har gjennom saker om sammenslåing av kommuner blitt oppmerksom på behovet for å endre reglane om sammensetting av fellesnemnden. I tre av de fem siste sakene har departementet måtta gjere unntak fra inndelingsloven ved sammensetting av fellesnemnden.

Departementet har dette forslaget til endre § 26 første ledd andre og tredje punktum (endringer i kursiv):

”Nemnda bør spegle av innbyggjartalet i dei enkelte kommunane eller fylkeskommunane. Det skal likevel vere minimum *tre* medlemmer i nemnda frå kvar kommune eller fylkeskommune.”

Rådmannen er av den oppfatning at ordet ”bør” oppfattes som å ligge så nær opp til ”skal” at lovendringen muligens ikke vil føre til faktiske endringer. Første setning bør derfor omformuleres slik at formålet med endringen kommer tydeligere fram.

Forslag til vedtak :

Stavanger kommune slutter seg til samtlige av departementets forslag til endringer av lover og forskrifter, og konklusjoner for øvrig. Når det gjelder punkt 9 om inndelingsloven er Stavanger kommune av den oppfatning at ordet ”bør” oppfattes som å ligge så nær opp til ”skal” at lovendringen muligens ikke vil føre til faktiske endringer. Første setning bør derfor omformuleres slik at formålet med endringen kommer tydeligere fram.

Inger Østensjø
rådmann

Kristine C. Hernes
direktør økonomi

Hanne Eik
saksbehandler